

mener SF, at tiden er inde til at indføre fuld brugerbetaling for virksomhederne til gavn for de ansattes helbred og til nedsættelse af de store udgifter, som et dårligt arbejdsmiljø medfører. Her tænkes naturligvis også på de ansattes familier, som også udsættes for store problemer i forbindelse med arbejdsbetingede sygdomme og skader.

I den forbindelse skal det fra SF's side erkendes, at mange virksomheder allerede har udført et stort arbejde med større investeringer til bedre sikkerhedsuddannelser, udsugning osv. for at forbedre arbejdsmiljøet. Det er SF's opfattelse, at Arbejdstilsynets rolle på arbejdsmiljøområdet skal forstærkes, og at Arbejdstilsynet skal have mulighed for at leve op til det, arbejdsmiljøloven foreskriver. Men der findes mange eksempler på, at dette ikke kan lade sig gøre. F.eks. har SiD's advokat Bjørst påvist store mangler i efterforskningen af dødsulykker i Holstebroområdet, hvilket bl.a. skyldes, at Arbejdstilsynet mangler personale.

SF foreslår, at der betales fuld pris for tilsyn og ekspertise på en virksomhed, og denne pris skal dække Arbejdstilsynets fremtidige udgifter, herunder kontorhold, rejser, kurser m.v.

Det er i dag med stor sikkerhed kendt, hvilke virksomheder/brancher der belaster de ansatte mest. Derfor vil det være helt naturligt at få synderne til at betale en højere timebetaling end de virksomheder, der vitterlig har investeret i et bedre arbejdsmiljø – en model, der oven i købet friholder de »gode« virksomheder/brancher for nogle udgifter, som de har haft ved at vise den rigtige vej.

Systemet med gradueret betaling er kendt andre steder, bl.a. i Tyskland og Canada, og skal efter sigende have haft en præventiv virkning, især da muligheden for at slippe billigere på et senere tidspunkt – når forholdene er blevet bedre – har vist sig at være til stede. Betaling for ydelser udført af Arbejdstilsynet er jo ikke en ny foreteelse. F.eks. betales der for tilsyn med elevatorer, dampkedler og trykbeholdere m.v.

Til belysning af, hvor meget et brugerbetalt Arbejdstilsyn vil koste, skal det anføres, at der er ca. 2½ mio. ansatte på samtlige danske arbejdspladser, og at Arbejdstilsynets udgifter på finansloven 1991 er sat til ca. 100 mio. kr.

Bemærkninger til beslutningsforslagets enkelte punkter

1. SF ønsker flere penge til Arbejdstilsynet. Og eftersom budgettet er på ca. 240 mio. kr. om året, hvoraf de ca. 140 mio. i forvejen kommer ind ved brugerbetaling, vil virksomhedernes/institutionernes/branchernes udgifter blive ca. 60 kr. pr. ansat om året. Det skulle give en indtægt på ca. 20 mio. kr. mere om året til Arbejdstilsynets drift. Det forudsættes herved, at de indtægter, som fremkommer ved Arbejdstilsynets nuværende aktiviteter, forbliver i Arbejdstilsynets budgetter.

2. Der føres jo statistik i Arbejdsskadestyrelsen, som helt klart viser, hvilke brancher, fag og virksomheder der har den laveste og den højeste arbejdsulykkesfrekvens. Tallene er fra 1985 og har ikke ændret sig væsentligt siden. Når der ikke er nyere statistik, skyldes det ressourcemangel i Arbejdsskadestyrelsen.